

Verwervingsstrategie Jeugdhulp gemeenten regio's IJmond en Zuid-Kennemerland

Inhoud

1.	Inleiding	2
1.1	Kernboodschap	2
1.2	Twee jeugdhulpregio's, één samenwerking	2
1.3	Vorige inkoop en huidig aanbiederslandschap.....	3
1.4	Goede ervaringen en ontwikkelpunten van huidig inkoopmodel	4
2	Doelen en uitgangspunten	5
2.1	De Regiovisie Jeugdhulp Zuid-Kennemerland en IJmond	5
2.2	Het perspectief van de klant	5
2.3	Inhoudelijke uitgangspunten.....	6
2.4	Sturingsuitgangspunten.....	7
2.5	Sturingsmodel	9
3	Verwervingsstrategie	12
3.1	Inkoop als beginpunt voor transformatie	12
3.2	Resultaten regionale verwervingsstrategie	12
3.3	Eén verwerving, twee percelen	13
3.4	Visie op samenwerking	14
3.5	Visie op bekostiging	14
4	Inkoopproces	16
4.1	Wetgevend kader	16
4.2	Dialogegerichte aanbesteding.....	16
4.3	Planning van de inkoop	19

1. Inleiding

Voor u ligt de verwervingsstrategie jeugdhulp voor de gemeenten in de regio's IJmond en Zuid-Kennemerland. Directe aanleiding voor het opstellen van deze verwervingsstrategie is dat de huidige overeenkomsten aflopen en de gemeenten via een nieuwe verwerving jeugdhulp willen contracteren. De verwervingsstrategie richt zich op de in te kopen jeugdhulp. In deze verwervingsstrategie wordt toegelicht welke doelen we willen bereiken, waarom de gemeenten dat willen, hoe de nieuwe overeenkomsten eruit komen te zien en welk proces wordt gevolgd om tot deze overeenkomsten te komen. Met deze strategie wordt voortgebouwd op goede ervaringen die in beide regio's zijn opgedaan in de afgelopen jaren. Tegelijkertijd ontwikkelen de gemeenten door op die gebieden waar het beter kan. De verwervingsstrategie geeft hiervoor het startschot. Bij voorkeur voor een langere termijn.

1.1 Kernboodschap

De gemeenten in Zuid-Kennemerland en IJmond willen dat jeugdigen gezond, gelukkig en veilig opgroeien. Meestal gaat dat goed, maar soms hebben jeugdigen en hun ouders extra hulp nodig. De laatste jaren zien gemeenten de vraag naar jeugdhulp toenemen. Dat zorgt ervoor dat gemeenten en jeugdhulpaanbieders niet iedereen even snel kunnen helpen en bovendien kost het veel geld. Dat moet anders.

Samen met alle betrokken professionals zoeken de gemeenten een nieuwe manier van samenwerking en het bieden van jeugdhulp. Een nieuwe manier die ervoor zorgt dat we jeugdigen goed kunnen ondersteunen bij het opgroeien. Die ons helpt om snel te ontdekken welke hulp ze nodig hebben en die ervoor zorgt dat jeugdigen geen zwaardere zorg krijgen dan nodig. Bovendien gaan we de steun en hulp zo dicht mogelijk bij huis bieden. En dat alles tegen beheersbare kosten.

Zowel gemeenten als jeugdhulpaanbieders spelen een rol in het betaalbaar houden van de zorg. In de nieuwe samenwerking delen we de verantwoordelijkheid niet alleen voor de kwaliteit, maar ook voor de kosten. De gemeenten geven de jeugdhulpaanbieders de ruimte om naar eigen inzicht de best passende, maar ook de meest effectieve en efficiënte zorg aan te bieden.

De gemeenten organiseren een verwerving die hierbij gaat helpen. We werken daarbij nauw samen met professionals in de jeugdhulp, verwijzers en maatschappelijke organisaties. Samen ontwikkelen we een manier van werken waarbij jeugdhulpaanbieders op één plaats alle vormen van zorgen kunnen organiseren en aanbieden. Hoe we dat doen gaan we ook de komende maanden met elkaar ontdekken. De kaders liggen vast, de uitwerking doen we met elkaar.

1.2 Twee jeugdhulpregio's, één samenwerking

De gemeenten in de jeugdhulpregio's IJmond en Zuid-Kennemerland werken samen bij de verwerving van specialistische jeugdhulp. De huidige overeenkomsten lopen per 1 januari 2023 af. Om deze reden starten de gemeenten gezamenlijk een inkoopprocedure voor de verwerving van de specialistische jeugdhulp. De regio's IJmond en Zuid-Kennemerland bestaan uit de volgende gemeenten:

- Regio IJmond
 - Beverwijk
 - Heemskerk
 - Velsen

- Regio Zuid-Kennemerland
 - Bloemendaal
 - Haarlem
 - Heemstede
 - Zandvoort

In september 2021 is de Regiovisie Jeugdhulp Zuid Kennemerland en IJmond voor vaststelling aan de gemeenteraden voorgelegd. Deze Regiovisie is het inhoudelijk kader voor de verwervingsstrategie.

1.3 Vorige inkoop en huidig aanbiederslandschap

Bij de in 2017 uitgevoerde aanbesteding (contractering per 1 januari 2018) is voor alle percelen gekozen voor dezelfde aanbestedingsprocedure. Een procedure van open toelating van alle aanbieders die voldeden aan de (kwaliteits)eisen en bereid waren de vastgestelde producten te leveren tegen de bijbehorende tarieven. Voor de vrijgevestigden en groepspraktijken van jeugd GGZ en dyslexiezorg is eveneens in 2017 een separate aanbestedingsprocedure gevolgd.

De 3-jarige overeenkomsten die op basis van deze aanbestedingen zijn afgesloten zijn tweemaal met één jaar verlengd tot en met 31 december 2022. Er is geen verdere mogelijkheid tot verlenging.

Opdrachtgever: Regio's IJmond en Zuid-Kennemerland					
Perceel	Perceel	Perceel	Perceel	Perceel	Perceel
Ambulante Jeugdhulp	Dyslexiezorg	Jeugdhulp met verblijf	Hoog-specialistisch jeugdhulp	Gezins-begeleiding Jong-volwassenen	Vrijgevestigden & Groepspraktijken GGZ/Dyslexie
Aantal aanbieders 52	Aantal aanbieders 8	Aantal aanbieders 17	Aantal aanbieders 13	Aantal aanbieders 30	Aantal aanbieders 92*
Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe
Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ

* Niet iedere gemeente uit de regio heeft met alle 92 vrijgevestigden een overeenkomst.

Toeleiding van cliënten naar jeugdhulp loopt via de verschillende wettelijke toegangen (centrum jeugd en gezin, huisartsen, kinderarts/medisch specialist, rechter en gecertificeerde instellingen (GI)). In de toegang wordt onderzocht welke zorgvraag de cliënt heeft of en zo ja welke jeugdhulp nodig is en welke (gecontracteerde) jeugdhulpaanbieders vervolgens in staat zijn om de ondersteuning te bieden. Het is uiteindelijk aan de cliënt om een jeugdhulpaanbieder te kiezen.

Er wordt vervolgens per toegewezen cliënt / behandeling betaald.

1.4 Goede ervaringen en ontwikkelpunten van huidig inkoopmodel

Er zijn met circa 90 aanbieders en circa 92 vrijgevestigde en groepspraktijken overeenkomsten gesloten. De 10 grootste jeugdhulpaanbieders hebben een geëxtrapoleerde omzet uit de twee jeugdregio's over 2020 groter dan 1 miljoen euro en zijn, in ieder geval financieel uitgedrukt, verantwoordelijk voor 70% van de geboden jeugdhulp.

De wens is om met de nieuwe inkoop zoveel mogelijk in te zetten op strategisch partnerschap tussen gemeenten en jeugdhulpaanbieders. Het gelijkwaardig managen van de bestaande contracten en jeugdhulpaanbieders is met de huidige omvang niet mogelijk gebleken. Dit verklaart mede waarom de beoogde transformatie in het huidig model niet voldoende en snel genoeg van de grond is gekomen. De wil is er absoluut, zowel aan de jeugdhulpaanbieders kant, als aan de kant van de gemeenten. Het managen en samen verder ontwikkelen van de jeugdhulp kan mede vanwege de huidige omvang van het aanbiederslandschap in de regio's IJmond en Zuid-Kennemerland echter niet voldoende worden geregisseerd.

De gemeenten willen inzetten op strategisch partnerschap en daardoor komen tot een meer integrale hulpverlening verdeeld over twee percelen: een perceel enkelvoudige ambulante jeugdhulp en een perceel complexe jeugdhulp. In dit laatste perceel zetten de gemeenten in op minder (direct) gecontracteerde jeugdhulpaanbieders, zonder dat dit leidt tot het verlies aan capaciteit en expertise (zeker voor bijzondere doelgroepen). Dit moet bijdragen aan ontwikkelpunten die ook vanuit de jeugdhulpaanbieders in de diverse participatiesessies naar voren zijn gekomen. Uit de opbrengsten van die sessies klinkt een duidelijke behoefte door voor maatwerktrajecten, ontschotting, meer mogelijkheden voor onderlinge samenwerking tussen aanbieders, minder gerichtheid op producten en productie en meer gerichtheid op samenwerking in de keten, meer samenwerking tussen formele en informele zorg, geen dubbel werk doen en meer focus op hulp dicht in/bij de leefomgeving.

Met de keuze voor een dialooggerichte aanbesteding zal een verschuiving plaatsvinden op rollen en verantwoordelijken. De gemeenten gaan zich meer concentreren op het "wat". Zij zullen zich meer gaan bezighouden met de door ontwikkelopgave (zoals verbinding tussen enkelvoudige en complexe jeugdhulp, verbinding tussen formele en informele zorg en zorg dicht in de leefomgeving) en het versnellen en faciliteren van de transformatie.

De jeugdhulpaanbieders blijven verantwoordelijk voor het "hoe". Zij bepalen vanuit een integrale werkwijze, samen met jeugdigen en ouders, de hulpvraag en de meest passende ondersteuning. Dat heeft ook effect op de wijze waarop budgetverantwoordelijkheid wordt vormgegeven. De jeugdhulp is naar zijn aard een "open einde regeling". Jeugdigen die het nodig hebben zullen altijd worden geholpen. Omdat de jeugdhulpaanbieders mede verantwoordelijk worden gemaakt voor het "hoe" zal daar ook een grotere verantwoordelijkheid komen te liggen om de integrale jeugdhulp-vraag binnen de daarvoor beschikbare financiële kaders te beantwoorden.

2 Doelen en uitgangspunten

2.1 De Regiovisie Jeugdhulp Zuid-Kennemerland en IJmond

In september 2021 wordt aan de gemeenteraden de Regiovisie Jeugdhulp Zuid Kennemerland en IJmond voor vaststelling voorgelegd. De Regiovisie Jeugdhulp geeft richting aan de samenwerking tussen de gemeenten in Zuid-Kennemerland en IJmond en aan de inhoudelijke opgaven en ambities waar deze regio's aan werken.

Met het vaststellen van de Regiovisie wordt tevens gehoor gegeven aan de Resolutie Norm voor Opdrachtgeverschap (NvO) Jeugd die door de gemeenten in VNG-verband is opgesteld en in juni 2020 is aangenomen. Deze Regiovisie is het inhoudelijk kader voor de verwervingsstrategie. Belangrijk onderdeel van de verwerving is de dialoofase. Tijdens deze fase wordt samen met de beoogde strategische partners een uitvoeringsplan voor de regiovisie opgesteld. Aan de hand van dit uitvoeringsplan regiovisie en de bijbehorende inschrijvingsleidraad kunnen de beoogd strategisch partners hun definitieve inschrijving doen.

De regiovisie vormt hiermee het inhoudelijke kader van de beide jeugdhulpregio's waarop regionaal gestuurd gaat worden. De regiovisie richt zich op de (boven)regionale inzet van jeugdhulp en is daarmee aanvullend op het lokale jeugdbeleid. Met betrekking tot de inzet van jeugdhulp hebben de regio's Zuid-Kennemerland en IJmond - met input van partners, jeugdigen en ouders - doelen geformuleerd die zij willen bereiken. Het betreft de volgende doelen:

1. Ouders en jeugdigen kunnen, met steun van hun omgeving, omgaan met de gewone hobbels in het opvoeden en opgroeien
2. Kinderen en jongeren krijgen tijdig de best passende hulp (zo licht als mogelijk, zo zwaar als nodig)
3. Kinderen en jongeren groeien zo thuis mogelijk op
4. Kinderen en jongeren groeien veilig op
5. Jeugdhulp en onderwijs zetten zich in samenhang in voor de ontwikkeling van jeugdigen

De verwerving jeugdhulp dient hieraan bij te dragen.

2.2 Het perspectief van de klant

De regionale verwerving jeugdhulp draagt bij aan de doelen van de regiovisie. Dit in het belang van jeugdigen en hun gezinnen. Een meer integrale opdracht vermindert het aantal doorverwijzingen en het aantal intakes, vermindert inzet van intensieve jeugdhulp omdat afschalen eenvoudiger wordt, er kan eenvoudiger en flexibel jeugdhulp ingezet worden die nodig is voor de kinderen op elk moment passend bij hun situatie en ondersteuningsvraag.

In de gemeenten van de regio IJmond zijn door middel van klantreizen, ervaringen van jeugdigen en hun ouders opgehaald. Uit de klantreizen komen vier centrale inzichten naar voren:

- **Overzicht:** het is belangrijk om kinderen te betrekken bij keuzes die van invloed zijn op henzelf. Te veel hulpverleners om iemand heen zorgen voor onzekerheid, onrust en onoverzichtelijkheid. Het is schadelijk voor het vertrouwen in hulpverleners wanneer medewerkers continu wisselen en/of uitvallen.
- **Relatie:** een goede band met de hulpverlener is essentieel. Het loont om te investeren in het maken van een match tussen de hulpverlener en het kind/de ouder. Openheid van

hulpverleners en het investeren in het opbouwen van een band met de jeugdige/ouders, kan zorgen voor een veilig gevoel en een gedragsverandering.

- **Netwerk:** belangrijke rolmodellen in het netwerk van de jeugdige kunnen een positief verschil maken. Het is essentieel om die in het hulpverleningstraject te vinden én te betrekken.
- **Samenwerking:** wanneer er veel hulpverleners betrokken zijn, is het nodig om in te zetten op goede onderlinge communicatie en samenwerking. Als er duidelijke afspraken worden gemaakt over de communicatie en samenwerking, ontstaat een fijne relatie tussen gezinsleden en hulpverlening.

Deze inzichten worden meegenomen in de dialoofase van de verwerving.

2.3 Inhoudelijke uitgangspunten

Gemeenten hebben in samenwerking¹ met aanbieders, samenwerkingsverbanden onderwijs, andere stakeholders uit het veld van jeugdhulp en ervaringsdeskundigen, een aantal inhoudelijke uitgangspunten gedefinieerd:

- Normaliseren;
- Vindplaatsen versterken;
- Vroegsignalering
- Jeugdhulp in de leefwereld van de jeugdige;
- Veiligheid voorop;
- Verbinding informele en formele zorg;
- Integraal samenwerken.

Normaliseren

Niet elke jeugdige of gezin is hetzelfde en opgroeien en opvoeden gaat gepaard met vallen en opstaan. Dat hoort erbij. De gemeenten gaan uit van de eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden van jeugdigen en hun ouders. Eventueel met ondersteuning van hun eigen sociale netwerk. Als het een jeugdige en zijn ouders niet lukt om zelf hun problemen op te lossen, dan kan jeugdhulp aanvullend zijn.

Vindplaatsen versterken

Jeugdigen brengen veel tijd door op school en leerkrachten weten vaak wat er speelt bij jeugdigen en hun gezin. School is daarom een belangrijke plaats waar problemen gesignaleerd kunnen worden. Daarom organiseren de gemeenten met het onderwijs betere ondersteuning op scholen. Daarmee is school een vindplaats én een werkplaats.

Vroegsignalering

Professionals signaleren vroegtijdig problemen bij jeugdigen en gezinnen en zetten (preventieve) jeugdhulp in als dat nodig is. Hierdoor kunnen problemen bij jeugdigen en gezinnen klein worden gehouden en kan ernstige problematiek worden voorkomen.

Jeugdhulp in de leefwereld van de jeugdige

Het alledaagse leven van een jeugdige gaat door, ook met jeugdhulp. De steun en hulp sluit aan bij het gewone leven en versterkt de jeugdige hierin. Jeugdigen die (tijdelijk) niet thuis kunnen wonen, groeien op een zo thuis mogelijke plek op dichtbij hun ouder(s).

¹ In het najaar van 2020 en begin 2021 hebben de gemeenten vijf participatiesessies voor de nieuwe regionale verwerving jeugdhulp georganiseerd. Hierbij waren naast jeugdhulpaanbieders ook stakeholders betrokken: de samenwerkingsverbanden van het primair en voortgezet onderwijs, Centra voor Jeugd en Gezin, Veilig Thuis, Gecertificeerde Instellingen, GGD, jeugdgezondheidszorg, Humanitas, Buurtgezinnen, huisartsen, kinderopvang en ervaringsdeskundigen.

Veiligheid voorop

Elke jeugdige groeit gezond en veilig op. Indien zijn of haar veiligheid in het geding is, dan heeft het creëren of bieden van een veilige situatie voor de jeugdige prioriteit. Hierbij streven we naar zo weinig mogelijk uithuisplaatsingen. Bij voorkeur wordt ambulante hulp ingezet. De gemeenten realiseren hierbij dat (on)veiligheid een diffuus begrip is, dat het van belang is professionals te steunen bij het maken van afwegingen waarbij meerdere aspecten van goed opgroeien worden meegenomen. Het is van belang van veiligheid een gewoon gespreksonderwerp te maken en ouders de ruimte te bieden aan te geven wanneer zij zich onmachtig voelen.

Verbinding informele en formele zorg

Om de jeugdige in zijn ontwikkeling te versterken, wordt zijn leefwereld versterkt. Hierbij blijft de regie bij de jeugdige en zijn gezin (professionals nemen niet over). De inzet van jeugdhulp is een uitzondering.

Integraal samenwerken

Gemeenten, jeugdhulpaanbieders en andere partijen werken integraal samen om problemen van jeugdigen in de context van hun leefwereld (gezin, school en vrije tijd) op te pakken. Jeugdigen en gezinnen hebben geen last van schotten tussen organisaties.

Het inkoopproces gebruiken de gemeenten om aan deze uitgangspunten verder inhoud te geven. Dit doen de gemeenten samen met jeugdhulpaanbieders gedurende het inkoopproces. Dit proces is niet klaar nadat de inkoop is afgerond. De uitgangspunten blijven immers ook tijdens de uitvoering van de dienstverlening leidend: De vertaling kan in de praktijk per cliënt en hulpvraag verschillen. Na het inkoopproces blijven gemeenten en jeugdhulpaanbieders leren in hoeverre het lukt om alle uitgangspunten volledig te realiseren, er is dan ook sprake van een groeiproces waarover alle betrokken partijen met elkaar in gesprek moeten blijven.

2.4 Sturingsuitgangspunten

Met deze verwerving willen gemeenten de jeugdhulp verder transformeren, door de inhoudelijke en financiële sturing anders vorm te geven. Gemeenten willen komen tot een meer integrale opdracht aan jeugdhulpaanbieders waarbij:

- gemeenten en jeugdhulpaanbieders gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het systeem, de opgaven en de effectieve oplossingen voor de jeugdige. Er is sprake van een opdracht geformuleerd voor twee percelen in plaats van het inkopen van producten;
- jeugdhulpaanbieders meer met elkaar samenwerken aan integrale jeugdhulptrajecten en minder naar elkaar hoeven door te verwijzen naar anderen waardoor opnieuw gewacht moet worden en er dubbele intakes ontstaan;
- er afspraken zijn over de bekostiging binnen een budgettair kader. Binnen deze kaders organiseren de jeugdhulpaanbieders de jeugdhulp;
- gemeenten en jeugdhulpaanbieders de transformatie in partnerschap verder vormgeven.

Naast de inhoudelijke uitgangspunten voor de verwerving, hebben gemeenten dan ook de volgende sturingsuitgangspunten gedefinieerd:

- verminderde administratieve lasten;
- gemeenten blijven binnen het voor jeugdhulp beschikbare budget;
- creëren van concreet partnerschap tussen gemeenten en jeugdhulpaanbieders;
- verantwoording nemen voor passende zorg en een acceptatieplicht;
- transformatie op zorginhoud verder concretiseren en vertalen naar doelstellingen;

Verminderde administratieve lasten

Er is bij aanbieders een grote behoefte aan het reduceren van de administratieve lasten. Zowel tijdens de aanbesteding, als tijdens de uitvoering van de overeenkomst. Tijdens de aanbesteding zetten de gemeenten maximaal in op het verlichten van deze lasten. Door bijvoorbeeld de vereisten en onderliggende bewijsmiddelen zo licht mogelijk te maken, en door de inkoop vooral te richten op het samen creëren met de aanbieders. Door vooral de inhoudelijke dialoog te voeren tijdens de inkoop voorkomen de gemeenten uitwisseling van informatie die niet gaat over de inhoud van de jeugdhulp. De administratieve last gedurende de aanbesteding zal dus vooral betrekking hebben op het kunnen aantonen dat men bij aanvang van de dienstverlening voldoet aan de gevraagde vereisten en op het kunnen aantonen dat men de visie van de regio onderstreept en op inhoud - in partnerschap met de gemeenten en de andere aanbieders – invulling wil geven aan het bereiken van de (transformatie) doelen.

Gedurende het inkoopproces kijken de gemeenten ook nadrukkelijk naar de kansen die dit model biedt op het reduceren van de administratieve lasten gedurende de uitvoering. Met een doorontwikkelde bekostigingsvorm, de grotere integrale verantwoordelijkheid van aanbieders voor het hoe, en de focus op het mogelijk maken van de transformatie ontstaat ook een andere behoefte aan het rapporteren en monitoren van resultaten over en weer. Vanuit deze nieuwe behoefte wordt gekeken welke informatie noodzakelijk is, en op welke manier deze gerapporteerd kan worden. Daarbij wordt ingezet op doelmatigheid, partnerschap, vertrouwen, en alleen rapporteren op wat echt nodig is zodat de administratieve lasten tijdens de uitvoering van de overeenkomst zo laag als mogelijk zijn.

Gemeenten blijven binnen het voor jeugdhulp beschikbare budget

Het is een grote uitdaging om de komende jaren de kosten van de jeugdhulp zodanig te beheersen dat de beschikbare financiële middelen toereikend zijn. Er zijn diverse maatregelen genomen om meer grip te krijgen op de stijgende vraag naar jeugdhulp en de daarmee samenhangende toenemende kosten, onder andere door het versterken van de toegang en door de inzet van praktijkondersteuners jeugd bij huisartsenpraktijken. De gemeenten verwachten ook van jeugdhulpaanbieders dat zij kosteneffectieve maatregelen en werkwijzen voorstaan. De beoogde transformatie moet in de komende jaren onder meer leiden tot een verschuiving van gespecialiseerde jeugdhulp naar voorzieningen in de lokale sociale basis van gemeenten. Deze beweging kan invloed hebben op het toekomstige budget.

Het budgettair kader voor de opdracht wordt door elke individuele gemeente jaarlijks door de gemeenteraad vastgesteld in de gemeentelijke programmabegrotingen. Het beschikbare budget 2023 wordt door de gemeenteraden bepaald in bij de vaststelling van de programmabegrotingen in november 2022, voor de start van de dialoofase.

Creëren van partnerschap tussen gemeenten en jeugdhulpaanbieders

Met deze opdracht werken de gemeenten aan een duurzame ontwikkeling en verbetering van het lokale en regionale stelsel voor jeugdhulp. De gemeenten wil daarbij alleen samenwerken met partners die met de gemeenten verantwoordelijkheid nemen voor het regionaal stelsel en de inhoudelijke en financiële opgave.

Deze nieuwe, samenhangende aanpak is gebaat bij tijd. Voor het perceel enkelvoudige jeugdhulp kiezen de gemeente voor een ontwikkelopdracht.

Voor het perceel complexe zorg, waar financieel en inhoudelijk de grootste uitdagingen liggen, kiezen de gemeente voor strategisch partners. De relaties met de strategisch partners moet worden opgebouwd, gemeenten en strategisch partners investeren in elkaar.

De overeenkomsten gaat conform planning in op 1 januari 2023.

Verantwoording nemen voor passende zorg en een acceptatieplicht

Elk hulpbehoevend kind krijgt passende jeugdhulp. Dit is een gezamenlijke opgave van de strategisch partners. Jeugdhulp is passend wanneer de zwaarte en aard van de zorg aansluit op wat op dat moment voor het hulpbehoevende kind noodzakelijk is. Het uitgangspunt is dat de zorgaanbieders gaan over het hoe en het wat. De definitie van passende zorg, en dus hoe deze gemeten kan worden, ontwikkelen we in de dialoofase.

Ten alle tijden is de jeugdhulpaanbieder aan wie het kind als *eerste* is toegewezen primair verantwoordelijk. Dat geldt met name in het perceel complexe zorg voor de strategisch partners. Elk aan de strategisch partner toegewezen kind wordt verplicht geaccepteerd, de gemeenten verwachten van hen dat zij in onderlinge samenwerking het hele pakket aan complexe jeugdhulp kunnen organiseren. Hiermee willen de gemeenten voorkomen dat kinderen met een complexe hulpvraag tussen wal en schip vallen, en er tijd verloren gaat omdat er onnodig tussen jeugdhulpaanbieders wordt verwezen. In de dialoofase wordt bepaald hoe deze acceptatieplicht eruit ziet en op basis waarvan prioriteit wordt gegeven. Ter illustratie: er kan gekeken worden naar de mate van urgentie of naar volgorde van binnenkomst. Samen met aanbieders wordt gekeken hoe de prioritering bijdraagt aan de andere in de regiovisie genoemde uitgangspunten.

Transformatie op zorginhoud verder concretiseren en vertalen naar doelstellingen

De dialoofase staat in het teken van het samen met de beoogde partners invulling geven aan de af te sluiten overeenkomst. Deze fase is sterk inhoudelijk van aard. Doelstelling is om te komen tot een set van inhoudelijke, financiële en contractuele afspraken voor beide percelen die voor zowel de korte als de lange termijn werkbaar en houdbaar zijn.

Naast de inhoudelijk dialoogonderwerpen worden ook afspraken gemaakt over wat er mogelijk is c.q. geregeld moet zijn voor een goede start. En er worden afspraken gemaakt voor de gehele contractperiode zodat er zicht is op de benodigde ontwikkelingen om de transformatie te realiseren. Ook de hoogte van het budget per perceel en per partner komt aan bod.

2.5 Sturingsmodel

Er is een aantal redenen om opnieuw te kijken naar de wijze van sturing op de jeugdhulp:

- Een vernieuwde samenwerking met een beperkter aantal strategisch partners waarin gedurende een lange periode samen gewerkt wordt aan de transformatie.
- Mogelijk andere manier van bekostiging die aanbieders meer ruimte en meer verantwoordelijkheid geeft.
- Het is niet vanzelfsprekend dat de gemeenten na deze verwerving over dezelfde informatie beschikken als nu. Hier moeten opnieuw afspraken over gemaakt worden die recht doen aan de mogelijkheid om als opdrachtgever te kunnen sturen, aan het strategisch partnerschap en aan de afspraak administratieve lasten zoveel mogelijk te beperken.

Voor de inrichting van een nieuw sturingsmodel, kiezen de gemeenten het model van Simons² als basis. Dit model waarborgt dat er in de sturing balans gezocht wordt tussen enerzijds ruimte, innovatie en inspiratie en anderzijds de basis die op orde is, afbakening en beheersing.

² Simons, R. (1995). Control in an Age of Empowerment. Harvard business review, 73(2), 80-88.

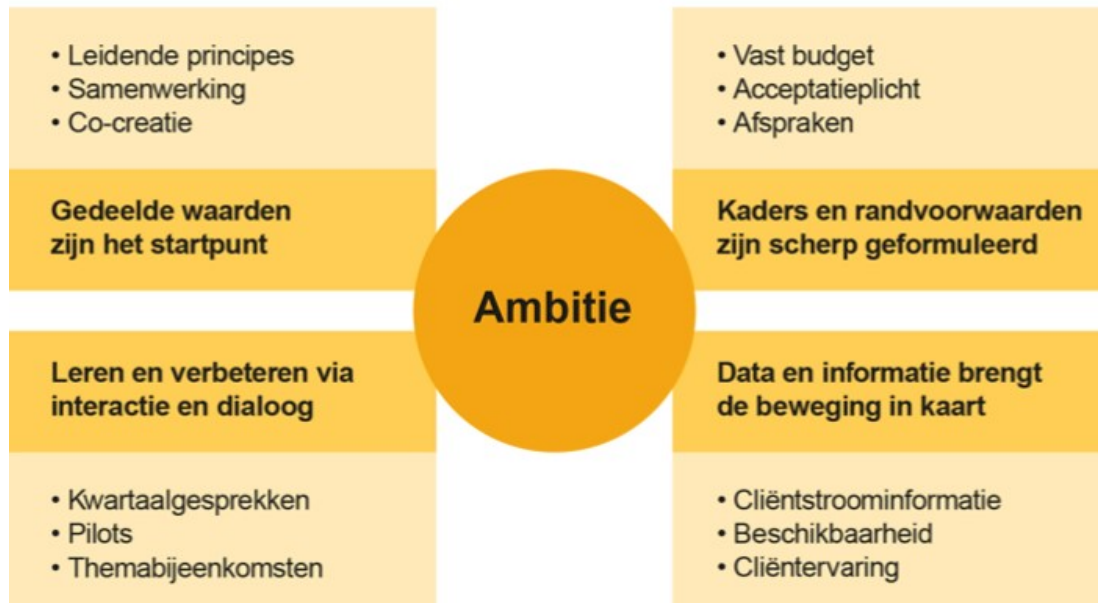
Simons' 'Levers of Control model' bevat vier elementen die als hefboom kunnen dienen om te kunnen sturen op het behalen van het doel en het gedrag dat daaraan bijdraagt. Een belangrijk uitgangspunt binnen het model van Simons is dat alle betrokken partners willen en kunnen bijdragen aan de ambitie. Simons beschrijft ook dat in de samenwerking blokkades voorkomen die ertoe leiden dat niet optimaal wordt bijgedragen aan het behalen van een ambitie of opgave. Zo kunnen partners (onbewust) verschillende waarden hanteren of is er angst om fouten te maken. Ook kan het zijn dat er onvoldoende informatie is om met elkaar te kunnen volgen of de ambities zich in de goede richting bewegen, of de kaders zijn onvoldoende helder.

In onderstaand figuur staan de door Simons geïdentificeerde blokkades opgenomen en zijn deze vertaald naar de 'hefbomen' die handelingsperspectief bieden.

Potentieel	Blokkade	Oplossing	Hefboom
Bijdragen	Doel om aan bij te dragen is niet helder/gedeeld	Communiceren van kernwaarden en missie	Gedeelde waarden
Het goede doen	Druk of verleiding	Specificeren en handhaven van de spelregels	Kaders en randvoorwaarden
Bereiken	Gebrek aan focus of middelen om doelen te bereiken	Duidelijke doelen opstellen	Data en informatie
Creëren	Gebrek aan kansen /mogelijkheden of de angst voor risico	Dialogo starten om het leerproces aan te moedigen	Interactie en dialoog

Monitoring van de jeugdhulp is belangrijk om te zien wat de maatschappelijke effecten van de jeugdhulp zijn en in hoeverre de beoogde beleidsdoelstellingen worden behaald binnen het financieel kader. Het gaat hierbij om monitoring op verschillende niveaus; van monitoring van het sociaal domein als geheel tot monitoring op het niveau van professionals en casuïstiek. Goede monitoring geeft gemeenten gelegenheid om tussentijds bij te sturen waar dat nodig is. Daarbij is het belangrijk dat de systematiek van monitoring goed in elkaar zit. En dat het bijdraagt aan een lerend stelsel, zodat gemeenten en jeugdhulpaanbieders met elkaar blijvend verbeteren. Tegelijkertijd moeten er keuzes worden gemaakt waarop wordt gemonitord om te voorkomen dat de administratieve lastendruk toe- in plaats van afneemt.

Voor de sturing op de jeugdhulp in IJmond en Zuid-Kennemerland zou dit er in een eerste aanzet zo uit kunnen zien.

3 Verwervingsstrategie

De gemeenten willen de jeugdhulp meer integraal en zoveel mogelijk in de eigen leefwereld van de jeugdige en zijn gezin te organiseren. Waar mogelijk met ondersteuning van hun eigen sociale netwerk.

Integraal gaat niet alleen om de samenhang in het jeugdhulpaanbod, maar ook nadrukkelijk om de aansluiting van jeugdhulp bij informele hulp, het onderwijs, hulp en ondersteuning vanuit welzijn en/of andere algemene voorzieningen in de lokale sociale basis.

3.1 Inkoop als beginpunt voor transformatie

De gemeenten realiseren zich dat de beoogde transformatie meer vraagt dan een nieuwe verwerving. De transformatie vraagt meer en bredere samenwerking van jeugdhulpaanbieders onderling, maar ook met de andere partijen die eventueel betrokken zijn bij de jeugdige en het gezin. Integrale jeugdhulp vraagt zo min mogelijk schotten in het aanbod. De gemeenten hebben daar in de voorbereiding op deze verwervingsstrategie veel gesprekken over gevoerd en input van veel betrokkenen gehoord en gewogen. We moeten de doelen die we gesteld hebben, bereiken. De gemeenten kiezen ervoor om de verwerving plaats te laten vinden in twee percelen, ieder met een eigen opdracht passend binnen de kaders van de Regiovisie. We willen hierbij nadrukkelijk naar meer samenwerking tussen en met jeugdhulpaanbieders die de jeugdhulp in de leefwereld van de jeugdige en het gezin kunnen organiseren.

Dergelijke veranderingen volgen niet uit een overeenkomst. Veel factoren en actoren hebben invloed op het slagen van de transformatie. Die factoren en actoren worden zoveel als mogelijk betrokken bij de inkoop.

3.2 Resultaten regionale verwervingsstrategie

Deze regionale verwervingsstrategie:

1. resulteert in het contracteren van een voldoende, kwalitatief toereikend en passend aanbod van jeugdhulp voor huidige en toekomstige cliënten;
2. resulteert in het contracteren van enkelvoudige ambulante jeugdhulp door jeugdhulpaanbieders die onze visie en beoogde transformatiedoelen onderschrijven, verantwoordelijkheid kunnen nemen voor het “hoe” en dit in samenwerking met gemeenten, CJG en cliënten en overige betrokkenen vorm geven tijdens de uitvoering;
3. resulteert in het contracteren van strategisch partners in het perceel complexe jeugdhulp die onze visie en beoogde transformatiedoelen onderschrijven, verantwoordelijkheid kunnen nemen voor het “hoe” en dit in partnerschap met gemeenten, CJG en cliënten en overige betrokkenen vorm geven tijdens de uitvoering;
4. past binnen het hiervoor beschikbare budget;
5. neemt belemmeringen weg die nu worden ervaren om transformatie mogelijk te maken;
6. biedt randvoorwaarden om tijdens de uitvoering invulling te geven aan de transformatie;
7. geeft invulling aan de behoefte van en benodigde ruimte voor jeugdhulpaanbieders;
8. biedt zekerheden voor zowel de gemeenten als voor de gecontracteerde jeugdhulpaanbieders, op het gebied van kwaliteit, veiligheid en financiële bestendigheid;
9. is gericht op partnerschap, samenwerking en gelijkwaardigheid;

10. is tijdig afgerond, zodat start implementatie op 1 september 2022 mogelijk is en verantwoord kan worden aangevangen met de start van de dienstverlening op basis van de nieuwe contracten per 1 januari 2023.

3.3 Eén verwerving, twee percelen

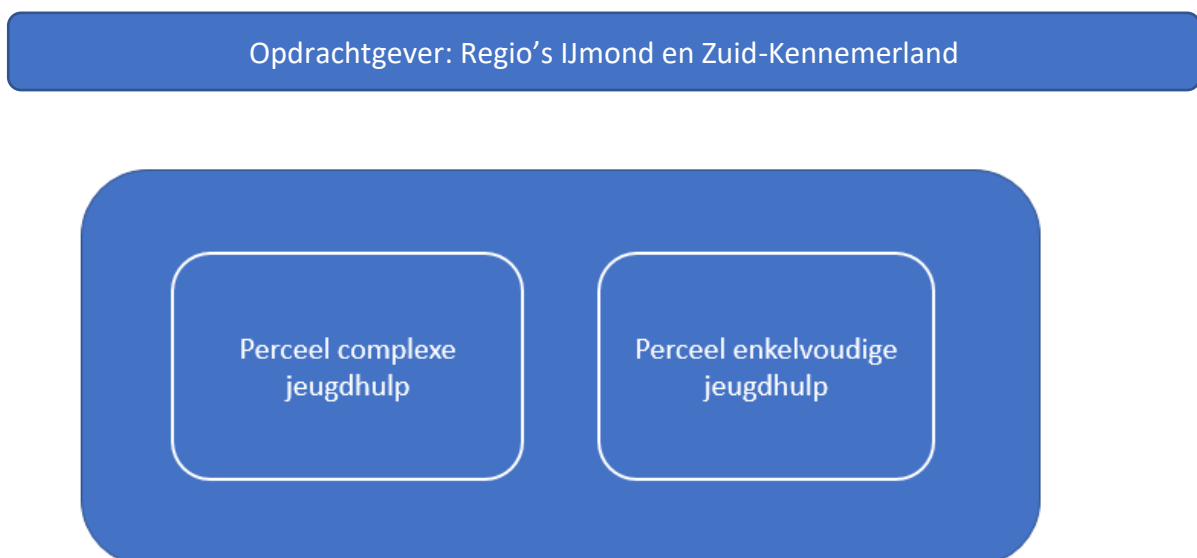
Deze verwerving omvat alle specialistische jeugdhulp behalve de landelijke afspraken in het kader van het Landelijk Transitie Arrangement, curatieve GGZ-zorg door kinderartsen, het medisch kinderdagverblijf, forensische GGZ, jeugdbescherming en jeugdreclassering.

Gemeenten kiezen voor één verwerving onderverdeeld in twee percelen:

- Het perceel complexe jeugdhulp omvat alle vormen van jeugdhulp. Dit perceel willen de gemeenten gunnen aan één of meerdere (samenwerkingsverbanden van) jeugdhulpaanbieders die in staat zijn alle jeugdhulpvormen binnen dit perceel voor alle doelgroepen te organiseren. Hier is de inhoudelijke transformatieopgave groter dan in het perceel enkelvoudige jeugdhulp. Deze strategisch partners dragen bij en geven concreet invulling aan de lange termijn doelstelling en ambitie van deze verwerving, zoals beschreven in de regiovisie. Ook nemen zij medeverantwoordelijkheid voor de financiële opgave in de jeugdhulp.
- Het perceel enkelvoudige jeugdhulp omvat ambulante begeleiding, Jeugd GGZ (diagnostiek, basis en specialistische GGZO en dyslexiezorg). Potentiële aanbieders in dit perceel kunnen zich aan de hand van een beperkt aantal selectiecriteria aanmelden voor een beperkte dialooffase.. Naast de inhoudelijke transformatieopgaven ligt in dit perceel ook een nadrukkelijke opdracht om te komen tot volumebeheersing in de groei van enkelvoudige jeugdhulp.

De precieze afbakening tussen beide percelen wordt nader omschreven in het preselectiedocument en verder met jeugdhulpaanbieders uitgewerkt in de dialooffase.

Gemeenten nemen hiermee afscheid van de huidige inkoopindeling op producten, doelgroepen en specialismen, zoals in onderstaand schema:

3.4 Visie op samenwerking

Voor jeugdhulpaanbieders in beide percelen geldt dat samenwerking vereist is om op maat jeugdhulp te verlenen aan de cliënt, gedacht vanuit de behoefte van de cliënt. Het maakt het eenvoudiger om de jeugdhulp beter te laten aansluiten bij de leefwereld van de cliënt. Het gaat niet alleen over samenwerking met de sociale basis, het onderwijs of tussen aanbieders van beide percelen met elkaar. Het gaat ook over samenwerking met het CJG om zo meer grip te krijgen op klantvolumes, tijdig op- en afschalen.

In het perceel complexe jeugdhulp vragen de gemeenten meer samenwerking door te komen tot samenwerkingsverbanden en een beperkt aantal strategisch partners waardoor er gezamenlijk beter gestuurd kan worden op de inhoudelijke en financiële uitdagingen in dit perceel. De inhoudelijke transformatieopgave is hier immers groter: eerder afschalen, zo thuis mogelijk, minder onderling doorverwijzen. De financiële opgave is hier ook anders: complexe jeugdhulp is in zijn aard ook duurder, het vraagstuk van eerder afschalen en de toegankelijkheid van de sociale basis of mogelijkheden binnen bijvoorbeeld de Wmo of schulddienstverlening kunnen beter.

Het realiseren van strategisch partnerschap in samenwerkingsverbanden betekent voor veel jeugdhulpaanbieders in dit perceel een wezenlijke verandering. Daarom organiseren de gemeenten tijd en ruimte om jeugdhulpaanbieders de gelegenheid te geven om deze samenwerking nader vorm te geven én om met de gemeenten de dialoog aan te gaan over de concretere invulling van de opdracht die uiteindelijk leidt tot contractering van enkele strategische partners.

Van de jeugdhulpaanbieders in het perceel enkelvoudige jeugdhulp verwachten – naast het bijdragen aan de transformatie- en financiële opgave, dat zij de samenwerking zoeken met de jeugdhulpaanbieders in het perceel complexe jeugdhulp. Het betreft hier geen geformaliseerde organisatorische samenwerking, maar inhoudelijke samenwerking vanuit cliëntperspectief. In de pre-selectiefase verwachten we van deze jeugdhulpaanbieders dat zij hun visie hierop geven en aangeven met welke jeugdhulpaanbieders zij nu al samenwerken.

3.5 Visie op bekostiging

De gemeenten streven naar een bekostigingsmodel dat past bij de opgave. Gelet op de opgave ligt een vorm van taakgerichte bekostiging (lump sum financiering) voor het perceel complexe jeugdhulp wellicht voor de hand. Voor het perceel enkelvoudige jeugdhulp ligt voortzetting van de huidige bekostigingsvorm (pxq, prijs x product) voor de hand.

De wijze van bekostigen moet het mogelijk maken om jeugdhulp flexibel in te zetten. Door bijvoorbeeld specialistische ondersteuning kortdurend aan te laten sluiten bij de informele hulp zonder dat hier direct een toekenning voor nodig is. Of door juist kortdurend zwaar te ondersteunen om vervolgens, wanneer dat kan, weer af te schalen.

Gewenst is een (mix van) bekostigingsvorm(en) die het mogelijk maakt om de juiste hulp, op het juiste moment, door de juiste professional(s) effectief en efficiënt in te zetten en die past bij de opgave voor beide percelen.

Met deze verwerving willen gemeenten samen met de jeugdhulpaanbieders komen tot een doorontwikkelde tariefstructuur, met een passende tariefstelling en begrensd door het budgettair kader. Gemeenten zien mogelijkheden voor differentiatie en het combineren van bestaande bekostigingsvormen binnen de opdracht.

Hiermee sluiten de gemeenten nog dichterbij de initiële bedoeling van de Jeugdwet. Bovendien is deze stap nodig om de jeugdhulp op de lange termijn betaalbaar te houden en beter te laten aansluiten op de behoefte. De financiële druk is, zeker voor bepaalde gemeenten in de regio, (te) hoog. De nieuwe bekostigingsvorm moet dus enerzijds ruimte bieden aan jeugdhulpaanbieders om te doen wat nodig is, maar ook zorgen dat niet meer wordt geboden dan nodig is. Alleen op die manier is het mogelijk om alle huidige en toekomstige cliënten te kunnen helpen aan passende jeugdhulp wanneer dat nodig is.

De uiteindelijke keuze voor de vorm van bekostigen willen de gemeenten nog niet aan de voorkant van de inkoop maken. Dit verkennen de gemeenten in gezamenlijkheid in de dialoofase met de jeugdhulpaanbieders. Door dit in gezamenlijkheid te doen, waarbij ook de taakgerichte variant zal worden onderzocht, vergroten de gemeenten de inbreng en draagvlak voor de uiteindelijke bekostigingsvorm. Er is wel een belangrijke randvoorwaarde waar ten allen tijden aan tegemoet moet worden gekomen. Financiële middelen moeten zoveel als mogelijk besteed worden aan daadwerkelijk jeugdhulp en het budget van de gemeenten bepaalt de financiële grenzen. Er kan en mag niet meer worden uitgegeven aan jeugdhulp dan wat per gemeente beschikbaar is. Elke bekostigingsvorm kent zijn eigen prikkels, in samenspraak wordt besproken op welke wijze mogelijk perverse prikkels voorkomen kunnen worden.

4 Inkoopproces

4.1 Wetgevend kader

Voor de inkoop zal gebruik gemaakt worden van een aanbestedingsprocedure volgens de zogenaamde Sociale en Andere Specifieke diensten procedure (hierna SAS). De toepassing van deze procedure is verplicht voor diensten in de gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening. Voor de inkoop volgens de SAS procedure geldt een verlicht regime ten opzichte van de reguliere aanbestedingsprocedures.

De SAS procedure kent de volgende verplichtingen:

- a. Maak een vooraankondiging of een aankondiging van de overheidsopdracht bekend
- b. Beschrijf hierin de hoofdkenmerken van de gunningsprocedure
- c. Toets of de inschrijvingen voldoen aan de door de aanbestedende dienst gestelde technische specificaties, eisen en normen
- d. Maak een proces verbaal van de opdrachtverlening
- e. Sluit de overeenkomst
- f. Publiceer de aankondiging van de gegunde opdracht

De inkoop voldoet vanzelfsprekend aan deze voorschriften, alsmede aan de grondbeginselen van de aanbestedingswet (gelijkheid, non-discriminatie, transparantie en proportionaliteit). Tegelijkertijd vraagt de voorgestelde transformatie om een procedure die tegemoet komt aan de wens van samenwerken en samen creëren met aanbieders.

4.2 Dialooggerichte aanbesteding

Aangezien de SAS procedure geen bijzondere voorschriften kent, en de gemeenten dus zelf de procedure kunnen ontwerpen, kiezen de gemeenten voor een dialooggerichte invulling. Het resultaat van de dialooggerichte aanbesteding is een set van inhoudelijke, financiële (met o.a. wijze van bekostiging) en contractuele afspraken met jeugdhulpaanbieders voor beide percelen. Deze afspraken worden ter besluitvorming voorgelegd aan de deelnemende gemeenten.

Niet alles hoeft direct bij het sluiten van de contracten per 1 januari 2023 gerealiseerd te zijn. In een dialooggerichte aanbesteding worden in samenspraak ook afspraken gemaakt welke onderwerpen wanneer gerealiseerd zijn. Hierdoor ontstaat ruimte voor de partners om bijvoorbeeld de samenwerking goed vorm te geven.

De procedure bestaat uit 3 fasen en een voorbereidingsfase die in de volgende paragrafen worden toegelicht.

4.2.1 Fase 0: Voorbereidingsfase, pre-dialoog en publicatie

Fase 0 bestaat uit het voorbereiden van de aankondiging van de aanbesteding. In deze fase wordt veel tijd besteed aan consultatie en informatievoorziening aan alle betrokkenen voorafgaand aan de start van het feitelijke inkoopproces.

Op 15 oktober 2021 staat de aankondiging van de aanbesteding gepland met de publicatie van het preselectiedocument. Deze aankondiging bevat in grote lijnen de verwachtingen die we hebben van aanbieders en de procedure beschrijving van de inkoop. In de aankondiging (ook wel preselectiedocument genoemd) beschrijven we de opdracht per perceel alsmede de eisen c.q.

criteria die we gaan toepassen om ons er zeker van te kunnen stellen dat we de meest geschikte (combinaties van) aanbieders selecteren.

In aanloop hiernaar toe is in de maanden mei, juni, juli en augustus 2021 een groot aantal bestuurlijke en ambtelijke bijeenkomsten georganiseerd om aanbieders en stakeholders te betrekken en te informeren over de Verwervingsstrategie.

De drie bestuurlijke bijeenkomsten kenden een thematische opzet:

- De eerste betrof een discussie met jeugdhulpaanbieders over knelpunten in het huidige zorglandschap, de samenwerking en de afbakening van jeugdhulp.
- De tweede bestuurlijke bijeenkomst betrof een gesprek met jeugdhulpaanbieders over het clientperspectief in de jeugdhulp aan de hand van de inbreng van een ervaringsdeskundige en een aantal klantreizen die inzicht geven in de ervaringen van jeugdigen in ons huidige jeugdhulpstelsel.³
- De derde bijeenkomst betrof een discussie met vrijgevestigden over hun positie in de verwerving.

Parallel hieraan hebben zijn negen ambtelijke bijeenkomsten georganiseerd voor jeugdhulpaanbieders en vrijgevestigden over het concept Preselectiedocument. Dit leverde veel input op en heeft het Preselectiedocument op onderdelen verbeterd.

De bestuurlijke en ambtelijke bijeenkomsten met jeugdhulpaanbieders en stakeholders hebben geleid tot meer inzicht in de gezamenlijke opgave waar we voor staan en in het verwervingsproces als geheel. Het heeft daarnaast geleid tot concrete verduidelijkingen en verbeteringen in het concept Preselectiedocument. En het heeft geleid tot een segmentering in twee percelen: complexe jeugdhulp en enkelvoudige jeugdhulp.

In deze fase wordt ook een planning opgesteld met daarin de diverse stappen die doorlopen worden in de volgende fasen. Hierin wordt nadrukkelijk opgenomen de momenten waarop wethouders, college en raden geïnformeerd worden en/of besluiten genomen moeten worden.

4.2.2 Fase 1: Selectiefase van geschikte aanbieders / strategische partners

Fase 1 staat in het teken van het kiezen van geschikte (samenwerkingsverbanden van) jeugdhulpaanbieders voor de dialoofase. Er is geen maximum gesteld aan het aantal deelnemers voor de dialoofase en de uiteindelijke contractering, voor het perceel complexe jeugdhulp geldt wel dat het aantal strategisch partners wordt beperkt.

In het perceel complexe zorg moeten aanbieders kunnen aantonen in één of meerdere strategisch samenwerkingsverbanden vorm te geven aan de opdracht.

In het perceel enkelvoudige jeugdhulp wordt de opdracht beperkt gehouden. Aanbieders moeten kunnen aantonen dat zij over ervaring beschikken van de vereiste vormen van jeugdhulp. De gemeenten controleren hierop aan de hand van referentie-eisen en opgaven.

De gemeenten controleren hierop aan de hand van referentie-eisen en opgaven. Bij preselectie zal er sprake zijn van een referentie-eis die enige mate van integraliteit vraagt zodat aanbieders gedurende het inkoopproces verder in staat worden gesteld samenwerkingen met andere aanbieders aan te gaan om bij gunning te kunnen voldoen aan de gevraagde mate van integraliteit. Het aantal strategisch partners in dit perceel wordt beperkt.

Voor beide percelen geldt dat jeugdhulpaanbieders naar oordeel van de jeugdhulpregio's voldoende kunnen aantonen dat zij voldoende begrip hebben van en een voldoende bijdrage kunnen leveren

³ Dit onderzoek is in opdracht van de IJmond gemeenten uitgevoerd om meer inzicht te krijgen in de ervaringen van jeugdigen waarbij er met de jongeren gesproken wordt in plaats van over.

aan de gevraagde transformatie. Aanbieders zullen daarom naast een opgave van referenties hun visie op hun bijdrage aan onze transformatiedoelen moeten beschrijven. Deze wordt inhoudelijk beoordeeld waarbij alleen aanbieders die in voldoende vertrouwenwekkende visie hebben om op de korte en lange termijn een bijdrage te leveren aan goede zorg en de transformatieopgave zullen worden toegelaten tot de dialoofase.

In het kader van vermindering van de administratieve lasten is het de bedoeling om een 'light uitvraag' te doen. Zo hoeven aanbieders hoeven nog niet hun samenwerkingsvorm geformaliseerd te hebben om deel te kunnen nemen aan de dialoofase en volstaat in deze fase een intentie tot samenwerking.

Aanbieders die zich niet aanmelden of niet geselecteerd worden mogen niet later alsnog een aanbidding doen.

4.2.3 Fase 2: Fase van dialoog en onderhandeling

Fase 2 staat in het teken om samen met de beoogde partners invulling te geven aan de overeenkomst. Deze fase is sterk inhoudelijk van aard. Doelstelling is om te komen tot een set van inhoudelijke, financiële en contractuele afspraken die voor zowel de korte als de lange termijn werkbaar en houdbaar zijn.

Met de geselecteerde jeugdhulpaanbieders uit beide percelen worden meerdere inhoudelijke dialooggesprekken gevoerd over diverse onderwerpen. Afhankelijk van het aantal geselecteerde jeugdhulpaanbieders zijn deze gesprekken een mix tussen individuele en groepsgerichte gesprekken. Omdat de aard, omvang en opdracht van beide percelen verschillen, verschillen ook de gespreksonderwerpen per perceel. De gesprekken zullen daarom deels per perceel worden gevoerd. Een gezamenlijk onderwerp is in ieder geval de onderlinge samenwerking tussen jeugdhulpaanbieders in beide percelen.

Een lijst met de niet limitatieve onderwerpen voor de dialoog staat hieronder opgenomen. Het staat de beoogde partners straks vrij om onderwerpen hieraan toe te voegen indien als daar aanleiding toe is. De doelstelling is ook om afspraken te maken over deze onderwerpen over wat er mogelijk is c.q. geregeld moet zijn voor de start, alsook afspraken te maken op lange termijn zodat de overeenkomst ook voor de lange termijn zicht biedt op de benodigde ontwikkelingen om de transformatie te realiseren. Ook de hoogte van het budget per beoogd strategisch partner komt aan bod.

Onderwerpen die in ieder geval aan bod komen:

1. Zorgcontinuïteit
2. Jeugdhulp aan jongvolwassenen, de overgang naar volwassenheid
3. Het bieden van jeugdhulp dichtbij de leefwereld
4. Samenwerking formele en informele zorg
5. Bekostiging, (winst)marges en budgetplafond
6. Acceptatieplicht
7. Zorg innovatie
8. Samenwerking met verwijzers
9. Wachtlijst/wachttijden
10. Specifieke doelgroepen
11. Keuzevrijheid
12. Contractuele voorwaarden
13. De (verschillen in) de toegang per gemeente
14. Crisis en beschikbaarheid bedden

15. Jeugdhulp gecombineerd met buitenschoolse opvang
16. Invullen samenwerking
17. Kwaliteitsafspraken en afspraken over monitoren en sturen
18. De samenwerking tussen onderwijs en jeugdhulp

De dialoofase voor het perceel enkelvoudige jeugdhulp zal een beperkt aantal onderwerpen kennen, voor het perceel complexe jeugdhulp zal dit uitgebreider zijn.

Het doel van het bespreken van deze onderwerpen is te komen tot een ambitieuze en haalbare overeenkomst voor de uitvoering van de enkelvoudige en complexe jeugdhulp. Zowel voor de korte termijn, dat wil zeggen voor de implementatietermijn en start overeenkomst, als voor de gehele contractperiode. Aan bod zal ook zijn de mate van benodigde integraliteit om invulling te kunnen geven aan de transformatiedoelen en ontwikkelopgaven. Duidelijke afspraken, met bijbehorende prestatieafspraken.

4.2.4 Fase 3: Fase van Definitieve gunning

Fase 3 is voor de aanbesteding de afrondende fase. De beoogde partners worden op basis van een definitieve aanbieding al dan niet geselecteerd voor de uitvoering van de twee opdrachten.

Hoe uitgebreid deze aanbieding moet zijn, hangt mede af van de mate waarin er concrete afspraken met alle beoogde partners kan worden gemaakt in de dialoog- en onderhandelingsfase. Na de beoordeling en de definitieve gunning volgt het opstellen en ondertekenen van de overeenkomst waarna de aanbesteding is afgerond.

4.3 Planning van de inkoop

Voor de inkoop is een globale planning opgesteld die nog nader geconcretiseerd wordt.

Fase Voorbereiding:

De voorbereiding omvat het verkrijgen van instemming op de verwervingsstrategie in de gemeenten, het verder voorbereiden van de inkoopdocumentatie en op het voorlichten van aanbieders over ons voornemen van de inkoop en de transformatie. Deze fase is afgerond bij publicatie van de aanbesteding.

Fase Aanbesteding: deze fase omvat de fases 1 tot en met 3 zoals hierboven beschreven.

Fase Implementatie: na gunning zal er voldoende tijd moeten zijn om te implementeren en zorg te dragen voor bijvoorbeeld zorgcontinuïteit, inrichting van IT systemen en voorlichting aan alle actoren in het jeugdhulp domein.

1 juli 2020	Vorbereidingsfase
15 oktober 2021	Publicatie preselectiedocument
10 november 2021	Deadline stellen van vragen
19 november 2021	Publicatie Nota van Inlichtingen
1 december 2021	Ontvangen meldingen
30 december 2021	Versturen selectiebericht
14 januari 2022	Selectie definitief
17 januari 2022	Start dialoog
23 mei 2022	Afronding dialoog
15 juni 2022	Start definitieve Gunningsfase
15 augustus 2022	Indienen definitieve inschrijving
23 september 2022	Voorlopige gunning

7 oktober 2022

Definitieve gunning

Aangezien de inkoop gericht is op samenwerking en co-creatie geven de inkoopdocumenten geen definitief eindbeeld weer en worden er niet vooraf heel veel eisen opgesteld. Het is een dynamisch proces. Daarom is in de fase van de dialoog naar verwachting op een aantal thema's, zoals de bekostiging, nog ruggespraak, input c.q. instemming nodig van wethouders, colleges en/of gemeenteraden. In fase nul wordt hiervoor de politiek bestuurlijke planning opgesteld.

Doel is om de contracten op 1 januari 2023 in te laten gaan.